

Den lilla brödkärran

Gayle Kinney-Cornelius
(Baserad på en sann berättelse)

”När ni är i era medmänniskors tjänst, är ni endast i er Guds tjänst” (Mosiah 2:17).

Sammy öppnade ögonen och gäspade. Han kunde känna lukten av något gott.

Mmmm, pappa bakar bröd! tänkte Sammy.

Pappa bakade bröd åt familjen varje lördag. Sammy tyckte om att titta på när han tog ut de frasiga bruna limporna ur ugnen. Pappa gav alltid första skivan till Sammy.

Men i dag är det inte lördag, tänkte Sammy. *Varför bakar pappa då?*

Sammy klev upp ur sängen och gick ut till köket. Han frågade pappa vad han gjorde.

”Kommer du ihåg vad vår biskop bad oss göra?” frågade pappa.

Sammy nickade. ”Han bad oss att hjälpa andra. Och jag hjälpte syster Martin att bära sina kassar uppför trapporna, eller hur?”

”Ja, det gjorde du bra”, sa pappa. ”Jag bad om hur jag

kunde vara till hjälp. Jag fick idén att jag skulle baka bröd att ge bort.”

Sammy tittade in genom fönstret i ugnsluckan. Han räknade brödlimporna.

”En ... två ... tre ... fyra. Vem ska du ge limporna till?”

”Det är något som jag behöver din hjälp med”, sa pappa. ”Det är en limpa till syster Martin. Och två limpor till familjen Miller. Vem ska jag ge den fjärde limpan till?”

Sammy funderade på det.

”Kanske till farbror Lee?” sa Sammy. Farbror Lee bodde i deras lägenhet. Han gick inte ut så mycket. För det mesta tittade han bara på folk från sitt fönster.

”Det är en jättebra idé!” sa pappa.

När limporna var klara hjälpte Sammy pappa att slå in dem. Sedan hämtade han sin kärra. De lade limporna i kärren.

”Brödkärran är redo att rulla!” sa Sammy.

Pappa hjälpte Sammy att dra kärren. Sammy hade en skön och varm känsla i hjärtat, lika varm som brödlimporna de skulle ge bort! ●

Författaren bor i Vermont, USA.